

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Hænderne og Røsten i Rom og Jerusalem

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 208. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1859_1256-txt-shoot-idm288.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Dette mener den oplyste Verden ogsaa virkelig, og *Christen-Folket* har ingen Grund til at trættes med Verden derom, da vi godt, uden at opgive det mindste af *Røstens Ære* eller af vort Haab om dens endelige Seier, kan svare: lad saa være, at den *haandfaste* romerske Betragtning maaskee nu er den afgjørende Seier over den *jødisk-christelige, aandsfaste* Betragtning af Mennesket og hele Verden som *Ordets Odel* og *Røstens Arv*, lige saa nær som *Roms* dens verdslige Arm var sin Seier over *Israel*, Guds aandelige Kæmpe, da *Christus* blev født, og da han blev korsfæstet; saa fulgde deraf jo ikke mere, end at *enten* var Menneske-Røsten med Aand nu saa lav, at den maatte have gode Stunder til at hæve sig, før den igien kunde vise Verden sin Kraft, eller at den, i værste Fald, var sunket i Jorden som den *Korsfæstede*, saa der maatte en *Paaske-Morgen* til at bøde paa Langfredags-Mulmet; men om en af Delene end nys har været Tilfældet, saa er det dog ei længer saa; thi *Røsten* løfter sig nu paany saa kongelig, at har den nys været spæd, da er den voxet en guddommelig Væxt, eller var den nys begravet, da er den seierrig opstanden. Vel tør vi ikke i denne Henseende 209beraabe os paa hvad man i Verden kalder "*Folkets Røst*", der i vore Dage synes idelig at byde *Næve-Retten* i Fyrste-Magten Trods, og ligesaalidt paa hvad man i Verden kalder "*Kirkens Stemme*", thi hvor *Røsterne* viser, det er dog ikke paa *Aanden*, men paa *Haanden* de stoler, ligesom *Zeus* paa de *Hundred-Armede*, der er det altid igrunnen *Haanden*, som vinder baade Magten og Æren. Hvor derimod *Christen-Folket* frit opløfter *Røsten* til at forherlige *Aanden* og fordømme *Næve-Retten* med de lange Arme, som en Ret til at lukke *Munden*, der beviser det unægtelig, at endnu lever *Røsten* og har Mod til at prøve, hvem der er stærkest.